

Circular n° 40 S/2

Posted on setembre 26, 2012 by Amics des Infants del Marroc Koninkrijk Marokko

- Ministerie van Justitie en Vrijheden
- De Minister

- Circulaire N° 40 S/2

[Stempel vertaler]

Van de Minister van Justitie en Vrijheden

Aan de Heren

Procureurs-Generaal bij de Gerechtshoven en Procureurs bij het Internationaal Strafhof

Onderwerp: de verlaten kinderen

U kent heel goed het grote belang dat de wetgever heeft toegekend aan de verlaten kinderen middels wet nr. 15-01, afgekondigd bij koninklijk decreet vastgelegd in wet nr. 1-02 - 172 van de eerste Rabie I 1423 (13 juni 2002), met betrekking tot de verlaten kinderen. Door deze wet is een werkelijke juridische bescherming van het verlaten kind opgezet middels een subsidair beschermingssysteem, met als doel te voorzien in de affectieve, sociale en materiële behoeften van het verlaten kind.

Gezien de directe invloed van het kafalastelsel op de toekomst van het verlaten kind, heeft de wetgever hiervoor een aantal waarborgen getroffen die er voornamelijk op gericht zijn de mensen te kiezen die het best in staat zijn de verlaten kinderen in Kafala op te nemen. Zo zijn mechanismen opgezet om de uitvoering van de kafala te controleren en te volgen om het hogere belang van het verlaten kind te beschermen.

Het volgen van de gerechtelijke praktijk toont echter dat deze bepalingen niet efficiënt en correct worden uitgevoerd, zodanig dat wordt voldaan aan het doel van de wetgever dat is een geëigend kader te vinden voor het verlaten kind, zodat diens opvoeding plaatsvindt in een klimaat dat hem voorbereidt om zijn toekomst te verzekeren, zodat hij zijn rol in de maatschappij kan meespelen.

Het kan niet anders dan vast te stellen dat artikel 9 van wet 15-01 voornoemd een aantal voorwaarden vereist waaraan de kandidaten voor de Kafala moeten voldoen en het is niet voldoende het bewijs van hun bestaan te verschaffen, alleen documenten te tonen die erop betrekking hebben. Ook moeten hun oprechtheid en overeenstemming met de vereiste voorwaarden voor de uitvoering van de kafala zeker worden gesteld. Dit wordt gedaan door middel van een onderzoek dat wordt verricht door de kinderrechtster, middels een Commissie zoals bepaald

in artikel 16 van dezelfde wet, en waarvan de leden en de President worden bepaald bij decreet nr. 2-03-600 van Rabie II 1425 (7 juni 2004)

In dit kader is vastgesteld dat onderzoek naar de voorwaarden die worden vereist in artikel 9 voor de Kafils¹, in het bijzonder met betrekking tot hun morele en sociale geschiktheid en hun vermogen een verlaten kind op te voeden volgens de voorschriften van de Islam, geen bijzonder probleem vormt voor de Commissie die is benoemd volgens artikel 16, wanneer het mensen betreft die gewoonlijk in Marokko verblijf houden. Het is anders wanneer de kandidaten voor de Kafala een buitenlandse nationaliteit hebben en niet in Marokko verblijf houden. In dergelijke gevallen wordt het moeilijk onderzoek te doen - in het kader van voornoemde bepalingen - naar de informatie en de gegevens van deze laatsten, terwijl zij de basis vormen van de beslissing van de Kinderrechter om de Kafala toe te staan of te weigeren.

Overigens, als de bepalingen van artikel 24 van wet nr. 15-01 het de kafils toestaan om met het kind het land te verlaten om definitief in het Buitenland verblijf te houden, is dat niet zonder een aantal moeilijkheden te geven, in het bijzonder voor wat betreft het volgen van de situatie van het kind, doel van de Kafala, buiten het land. Want hoe kan worden gecontroleerd in hoeverre de Kafil zijn wettelijke verplichtingen nakomt die, als deze niet worden nagekomen, reden kunnen geven tot de intrekking van de Kafala. De in werking stelling van de intrekking zal dan moeilijk worden.

Aangezien de wil van de wetgever door de bepalingen van de Kafala voornamelijk het hoger belang van het Marokkaanse kind beoogt, impliceert de bescherming van dit belang in het kader wat zojuist benadrukt is, overeenkomstig de geest en de filosofie van het Kafalastelsel van verlaten kinderen dat de Kafala alleen wordt toegestaan aan aanvragers die gewoonlijk in het land wonen, en dit om de volgende overwegingen:

De mogelijkheid zich eenvoudiger en op efficiënte wijze te verzekeren van het bestaan van de vereiste voorwaarden met betrekking tot de aanvragers van de Kafala en dit in overeenstemming met het bepaalde in artikel 9 van wet nr. 15-01, in het bijzonder voor wat betreft de morele en sociale voorwaarden, evenals de geschiktheid van de aanvragers van de Kafala om een verlaten kind op te voeden volgens de voorschriften van de Islam;

De mogelijkheid van de kinderrechter de situatie van het Kafala-kind te volgen en te controleren en toezicht te houden of de Kafil zijn verplichtingen nakomt, waardoor de wil van de wetgever om het hoger belang van het kind wordt bevestigd, met dien verstande dat dit moeilijk blijft wanneer dit Kafala is toegestaan aan mensen die buiten Marokko wonen.

De mogelijkheid van de kinderrechter een uitspraak van intrekking van de Kafala te doen in geval van overtreding of niet naleving van de verplichtingen van de Kafala jegens het Kafala-kind of in geval hiervan afstand wordt gedaan of als het hoger belang van het kind het eist. De beslissing tot intrekking zal eenvoudig kunnen worden uitgevoerd.

De benoeming van de Kafil als verantwoordelijk verzorger van het kind stelt de eerste onder permanente controle van de Kinderrechter, zoals bepaald in het Wetboek van het Gezin, wat onmogelijk wordt wanneer de Kafil permanent buiten het land verblijf houdt.

¹ Kafil: iemand die vraagt om zorgrecht volgens het Kafalastelsel

De mogelijkheid de bepalingen van artikel 30 van wet 15-01 toe te passen waardoor het Kafala-kind strafrechtelijke bescherming kan worden tegen de Kafil wanneer deze een strafrechtelijke overtreding conform het [Marokkaans] Wetboek van Strafrecht begaat

Om verzekerd te zijn van een goede toepassing van de bepalingen in voornoemde wet en rekening houdend met de prioriteit die is verleend aan het hoger belang van het verlaten kind vragen wij u:

Door met een onderzoek na te gaan of de buitenlandse aanvrager van de kafala gewoonlijk op nationaal grondgebied verblijft.

Verzoeken te doen bij de Kinderrechters in het licht van de uitslag van het onderzoek om de Kafala te weigeren aan buitenlanders die gewoonlijk niet in Marokko verblijf houden.

Gezien het belang van deze verklaringen verzoek ik u hen de noodzakelijke aandacht en belangstelling te verlenen.

De Minister van Justitie en Vrijheden

El mostapha Ramid

ARTÍCULOS RELACIONADOS:

actualització | actualización

la kafala només per als musulmans

la kafala sólo para los musulmanes

agost 2012

agosto 2012

[Stempel vertaler]

Hierbij verklaar ik, [REDACTED], beëdigd vertaalster voor de Franse taal, ingeschreven in het register voor beëdigde tolken en vertalers onder [REDACTED], dat deze vertaling een woordgetrouwe en nauwkeurige vertaling is van dit document.

Leiderdorp, 26 november 2012

[stempel vertaler]

Circular n° 40 S/2

Posted on septembre 26, 2012 by Amics deis Infants del Marroc Royaume du Maroc

Ministère de la Justice et des Libertés

Le Ministre

Circulaire N° 40 S/2

Du Ministre de la Justice et des Libertés

A Messieurs

Les Procureurs Généraux près des Cours d'Appel et Procureurs des TPI

Objet : les enfants abandonnés

Vous n'êtes pas sans savoir la grande importance que le législateur a réservée aux enfants abandonnés par le biais de la loi n° 15-01, promulguée par le Dahir portant loi n° 1-02 - 172 du premier Rabie I 1423 (13 juin 2002,) relative aux enfants abandonnés. Cette loi a mis en place une véritable protection juridique de l'enfant abandonné à travers un système de protection subsidiaire, visant à répondre aux besoins affectifs, sociaux et matériels de l'enfant abandonné.

Vue l'influence directe du régime de la kafala sur le devenir de l'enfant abandonné, le législateur a entouré celle-ci de plusieurs garanties qui visent essentiellement à choisir les personnes les plus à même de prendre en Kafala les enfants abandonnés. Ainsi, a-t-il mis en place des mécanismes pour contrôler et suivre l'exécution de la kafala afin de protéger l'intérêt supérieur de l'enfant abandonné.

Cependant, le suivi de la pratique judiciaire indique que ces dispositions ne sont pas exécutées efficacement et correctement, de façon à remplir l'objectif du législateur qui est de trouver le cadre approprié pour la protection de l'enfant abandonné, afin que son éducation se fasse dans un climat le préparant à assurer son avenir, afin qu'il joue son rôle au sein de la société.

Force est de constater que l'article 9 de la loi 15-01 citée précédemment, exige plusieurs conditions qui doivent être remplies par les postulants à la Kafala et qu'il ne suffit pas pour apporter la preuve de leur existence, de seulement présenter des documents qui y seraient relatifs. Il faut également s'assurer de leur véracité et de la conformité des conditions requises pour l'exécution de la kafala. Cela doit se faire à travers une enquête, diligentée par le juge des mineurs, à travers la Commission

prévue à l'article 16 de la même loi, et dont les membres et le Président sont définis par le décret n° 2-03-600 du Rabie II 1425 (7 juin 2004).

Dans ce cadre, il est constaté que la vérification des conditions exigées par l'article 9 pour les Kafils, notamment en ce qui concerne leur aptitude morale, sociale et leur capacité à élever un enfant abandonné selon les préceptes de l'Islam, ne pose pas de problème particulier à la Commission désignée selon l'article 16, lorsqu'il s'agit de personnes résidant habituellement au Maroc. Il en est autrement lorsque les postulants à la Kafala sont de nationalité étrangère et ne résident pas au Maroc. En pareil cas, il devient difficile de vérifier - dans le cadre des dispositions précitées - les informations et les données sur ces derniers, alors même qu'elles constituent le fondement de la décision du Juge des Mineurs d'accorder ou de refuser la Kafala.

Par ailleurs, si les dispositions de l'article 24 de la loi n° 15-01 permettent aux kafils de quitter le territoire national avec l'enfant abandonné pour résider définitivement à l'étranger, ce n'est pas sans poser un certain nombre de difficultés, notamment en ce qui concerne le suivi de la situation de l'enfant, objet de la Kafala, en dehors du territoire national. Car comment contrôler l'étendue du respect qu'apporte le Kafil à ses obligations légales qui, non remplies, peuvent donner lieu à l'annulation de la Kafala. La mise en œuvre de l'annulation sera alors rendue difficile.

Attendu que la volonté du législateur à travers les dispositions sur la Kafala vise essentiellement à protéger l'intérêt supérieur de l'enfant marocain, la préservation de cet intérêt dans le cadre de ce qui vient d'être souligné, nécessite conformément à l'esprit et à la philosophie du régime de la Kafala des enfants abandonnés, que la Kafala ne soit accordée qu'aux demandeurs qui résident d'une manière habituelle sur le territoire national et ce pour les considérations suivantes :

La possibilité de s'assurer plus facilement et d'une manière efficace de l'existence des conditions requises se rapportant aux demandeurs de la Kafala et ce conformément aux stipulations de l'article 9 de la loi n° 15-01, notamment en ce qui concerne les conditions morales et sociales, ainsi que l'aptitude du demandeur de la Kafala à élever l'enfant abandonné selon les préceptes de l'Islam;

La possibilité du juge des mineurs de suivre et de contrôler la situation de l'enfant objet de la Kafala et de surveiller le respect des obligations du Kafil, permettant de consacrer la volonté du législateur de protéger l'intérêt supérieur de l'enfant, étant entendu que ce demeure difficile lorsque la Kafala est accordée à des personnes résidant à l'étranger du Maroc.

La possibilité de prononcer une décision d'annulation de la Kafala en cas de violation ou de non respect des obligations du Kafil envers l'enfant, objet de la Kafala ou en cas de renoncement à celle-ci ou si l'intérêt supérieur de l'enfant l'exige. La décision d'annulation pourra facilement être exécutée.

La désignation du Kafil en tant que tuteur de l'enfant met le premier sous le contrôle permanent du Juge des Mineurs, tel que stipulé par le Code de la Famille, ce qui devient impossible lorsque le Kafil réside en dehors du territoire national d'une manière permanente.

La possibilité d'appliquer les dispositions de l'article 30 de la loi 15-01 qui permettent une protection pénale de l'enfant objet de la kafala vis-à-vis du Kafil lorsque ce dernier commet une infraction pénale conformément au Code Pénal marocain.

Afin d'assurer une bonne application des dispositions de la loi précitée et considérant la priorité accordée à l'intérêt supérieur de l'enfant abandonné nous vous demandons :

De vérifier à travers une enquête que le demandeur de la Kafala étranger réside habituellement sur le territoire national.

De présenter des requêtes aux juges des mineurs à la lumière des résultats de l'enquête afin de refuser la Kafala aux étrangers qui ne résident pas habituellement au Maroc.

Vu l'importance de ces éclaircissements, nous vous demandons de leur accorder l'attention et l'intérêt qu'il faut.

Le Ministre de la Justice et des Libertés

El mostapha Ramid

ARTICULOS RELACIONADOS:

actualització | actualización

la kafala només per als musulmans

la kafala sólo para los musulmanes

agost 2012

agosto 2012